

การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk Based Capital)

การประกอบธุรกิจประกันภัยเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงอย่างแท้จริง นั่นคือ บริษัทได้รับเบี้ยประกันภัย ณ ปัจจุบัน โดยแลกเปลี่ยนกับภาระผูกพันที่บริษัทมีกับผู้เอาประกันภัยในการยอมรับความเสี่ยงว่าจะจ่ายผลประโยชน์หรือค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันภัยในอนาคตตามที่ระบุไว้ในเงื่อนไขของกรมธรรม์ประกันภัย เมื่อผู้เอาประกันภัยได้รับความคุ้มครองจากการทำสัญญาที่เท่ากับว่ามีการโอนความเสี่ยงของตนไปให้แก่บริษัทผู้รับประกันภัย ในขณะที่บริษัทเองก็มีความเสี่ยงทั้งในแง่ของการนำเบี้ยประกันภัยที่ได้รับไปลงทุน แต่ผลตอบแทนจากการลงทุนต่ำกว่าที่บริษัทคาดหวังไว้และความเสี่ยงในแง่ที่บริษัทต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนมากกว่าจำนวนเงินสำรองที่ตั้งไว้ ทำให้ผลประกอบการที่ได้รับไม่สามารถจ่ายภาระผูกพันตามสัญญาได้ ทำให้สัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่เฉพาะเจาะจงและมีความพิเศษต่างจากผลิตภัณฑ์ทางการเงินประเภทอื่นๆ ดังนั้น บริษัทจำเป็นต้องดำรงเงินกองทุนให้เพียงพอต่อการเผชิญความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเพื่อสะท้อนถึงฐานะทางการเงินที่มั่นคงของบริษัท และเพื่อคุ้มครองผู้เอาประกันภัยและผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญในธุรกรรมนี้

เงินกองทุน (Capital) คืออะไร

เงินกองทุน (Capital) คือ ส่วนที่เกินจากสินทรัพย์ (Asset) หักด้วย หนี้สิน (Liability) ในงบดุลของบริษัท (Balance Sheet) นั่นคือ

$$\text{Capital} = \text{Asset} - \text{Liability}$$

จากสูตรจะเห็นว่า หากบริษัทมีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ เงินกองทุน (Capital) ของบริษัทจะติดลบ แต่ในทางปฏิบัติ เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น เงินกองทุนของบริษัทจะมีค่าเป็นศูนย์ ไม่ใช่ค่าติดลบ ซึ่งหมายความว่า ผู้ถือกรมธรรม์จะได้รับผลกระทบเนื่องจากเมื่อบริษัทขายสินทรัพย์ทั้งหมดแล้วก็ยังไม่เพียงพอที่จะจ่ายภาระหนี้สิน ในขณะที่เจ้าของหรือผู้ถือหุ้นก็จะได้ไม่ได้รับส่วนแบ่งใดๆ เลยจากการขายสินทรัพย์ของบริษัท นั่นคือเหตุผลว่าทำไมบริษัทต้องถือเงินทุนให้มีค่าเพียงพออยู่เสมอ

Balance sheet	
Asset	Liability or Reserve
	Capital or Surplus

รูปที่1: แสดงรูปแบบของตารางงบดุล

นิยามของเงินกองทุน (ตามกรอบของ IAIS)

1. เงินกองทุนสามารถนิยามตามวัตถุประสงค์ของการกำกับดูแลฐานะทางการเงินของบริษัท ประกันภัยได้ว่าเป็นเงินกองทุนซึ่งบริษัทถือครอง และมีคุณลักษณะครบทั้ง 4 ประการ (เงินกองทุนชั้นที่ 1) หรือขาดลักษณะบางประการ (เงินกองทุนชั้นที่ 2)

คุณลักษณะ 4 ประการของเงินกองทุน

1. จะต้องเป็นแหล่งเงินทุนถาวรของบริษัท และจะต้องไม่มีข้อจำกัดในการใช้
  2. จะต้องสามารถนำไปใช้รองรับผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจได้
  3. จะต้องไม่บังคับให้บริษัทจ่ายผลตอบแทนให้โดยไม่มีเงื่อนไข
  4. ในกรณีที่บริษัทต้องปิดกิจการ ผู้เป็นเจ้าของเงินกองทุนจะต้องมีบุริมสิทธิ์ในสินทรัพย์ของบริษัทต่ำกว่าบุริมสิทธิ์ของผู้ถือกรรมธรรม์และของเจ้าหนี้รายอื่นๆ
2. เงินกองทุน หมายถึง ผลรวมของเงินกองทุนชั้นที่ 1 และเงินกองทุนชั้นที่ 2
  3. เงินกองทุนชั้นที่ 2 สามารถนับรวมเป็นเงินกองทุนได้สูงสุดไม่เกินขนาดของเงินกองทุนชั้นที่ 1

ความสำคัญของเงินกองทุน

บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับผลขาดทุนหรือความสูญเสียที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ แม้ว่าบริษัทจะมีการตั้งเงินสำรองเพื่อรองรับผลขาดทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต แต่หากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดไว้ซึ่งส่งผลให้เกิดความสูญเสียขนาดใหญ่ เงินกองทุนจะมีหน้าที่เป็นกันชนรองรับความเสียหายของบริษัทในกรณีที่บริษัทมีหนี้สินเพิ่มสูงขึ้น และ/หรือ มีสินทรัพย์ลดลง

นอกจากนี้ เงินกองทุนยังเป็นหลักประกันในความมั่นคงของบริษัท และสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุนรวมทั้งบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ดังนั้น เมื่อบริษัทดำรงเงินกองทุนมากเท่าไร ก็ยิ่งสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ได้ว่าบริษัทมีความเข้มแข็งทางการเงินและเงินเพียงพอที่จะจ่ายภาระผูกพันในอนาคตได้

การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk-based Capital)

เงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง คือ จำนวนเงินกองทุนที่บริษัทควรจะต้องดำรงไว้ภายใต้ความเสี่ยงที่บริษัทเผชิญในการดำเนินธุรกิจทั้งในด้านของประเภทและความรุนแรงของความเสี่ยง ซึ่งบริษัทที่ดำเนินธุรกิจภายใต้สถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูง ก็พึงดำรงเงินกองทุนไว้สูงเพื่อรองรับความเสี่ยงจากผลขาดทุนที่ไม่ได้คาดไว้และสร้างความมั่นใจว่าบริษัทมีความมั่นคงด้วย

การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ให้บริษัทประกันภัยมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ และเทียบเคียงได้กับสถาบันการเงินอื่น
2. ให้บริษัทมีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี สะท้อนตามความเสี่ยงที่แต่ละบริษัทมี และดำรงเงินกองทุนให้เพียงพอในการรองรับความเสี่ยงอย่างเหมาะสมกับการประกอบธุรกิจ
3. เป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าเมื่อระดับความเพียงพอของเงินกองทุนลดต่ำลง เพื่อที่บริษัทหรือ ผู้กำกับดูแลสามารถดำเนินมาตรการแก้ไขที่จำเป็นได้อย่างรวดเร็ว

การคำนวณเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง

การคำนวณเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง จะต้องมีการกำหนดแบบจำลอง (Model) ที่จะใช้ในการคำนวณ มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องพอและเชื่อถือได้ สมมติฐานที่ใช้ต้องมีเหตุผล โดยสอดคล้องกับประเภทของความเสี่ยงที่กำหนดไว้

โดยทั่วไปแล้ว ความเสี่ยงที่บริษัทประกันภัยต้องเผชิญมักหมายถึงเหตุการณ์ทั้งที่คาดไว้และไม่ได้คาดไว้ซึ่งมีผลกระทบต่อบริษัท สำหรับบริษัทประกันภัยมักจะประสบกับความเสี่ยง 3 ประเภทหลักๆ ดังนี้

1. ความเสี่ยงจากการลงทุน (Investment risk)
คือ ความเสี่ยงด้านสินทรัพย์ (Asset risk) ซึ่งเกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อมกับการบริหารจัดการลงทุนของบริษัท
2. ความเสี่ยงทางด้านเทคนิค (Technical risk)
คือ ความเสี่ยงจากการรับประกันภัย (Underwriting or liability risk) ซึ่งเกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อมกับเทคนิคและวิธีทางคณิตศาสตร์ประกันภัยของการคำนวณเงินสำรองประกันภัยและเบี้ยประกันภัยของทั้งบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย
3. ความเสี่ยงที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านเทคนิค (Non-technical risk)
คือ ความเสี่ยงจากการปฏิบัติการ (Operational risk) ความเสี่ยงจากสภาพคล่อง (Liquidity risk) และความเสี่ยงอื่นๆ ที่ไม่สามารถจัดประเภทอยู่ในความเสี่ยงจากการลงทุนหรือความเสี่ยงทางด้านเทคนิคได้

อย่างไรก็ดี สำหรับความเสี่ยงที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านเทคนิคนั้น จะมีความยุ่งยากในการคำนวณเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง เนื่องจากไม่อาจใช้ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อการคำนวณได้ ดังนั้น โดยทั่วไปแล้ว ความเสี่ยงประเภทนี้จะไม่ถูกนำมาคำนวณเป็นเงินกองทุน

การดำรงเงินกองทุนของประเทศไทยในปัจจุบัน

หลักเกณฑ์ในการดำรงเงินกองทุนในปัจจุบันของประเทศไทย กำหนดไว้ดังนี้

บริษัทประกันชีวิต

บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำเท่ากับ 50 ล้านบาท หรือ 2% ของเงินสำรองประกันภัย แล้วแต่ค่าใดจะมากกว่า

- เงินสำรองประกันภัยใช้วิธีการคำนวณแบบ Net Premium Valuation (NPV) ซึ่งคำนวณจากอัตราภาระตามตารางภาระไทย และอัตราดอกเบี้ยที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย
- การประเมินมูลค่าสินทรัพย์ ใช้ราคาตามบัญชี (book value) ราคาตามมูลค่าคงเหลือ (amortized value) หรือราคาตลาด (market value) โดยไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินและทรัพย์สิน

บริษัทประกันวินาศภัย

บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำเท่ากับ 30 ล้านบาท หรือ 10% ของเบี้ยประกันภัย สุทธิของปีก่อน แล้วแต่ค่าใดจะมากกว่า

- เงินสำรองประกันภัยสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้จากเบี้ยประกันภัย สุทธิ (Net written premium) ใช้วิธีการคำนวณแบบวิธีเฉลี่ยรายเดือน (1/24th system)
- เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน IBNR ใช้วิธีการ Chain Ladder หรือวิธีการที่ใกล้เคียงในระดับสากล แต่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.5 ของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิตามทุกประเภทย้อนหลัง 12 เดือนจากวันจัดสรร
- การประเมินมูลค่าสินทรัพย์ ใช้ราคาตลาด (market value) หรือราคาตามบัญชี (book value) โดยไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินและทรัพย์สิน

จะเห็นว่าวิธีการคำนวณเงินกองทุนที่ดำรงตามกฎหมายในปัจจุบันพิจารณาเฉพาะความเสี่ยงด้านการประกันภัย (Insurance risk) โดยมีได้คำนึงถึงความเสี่ยงประเภทอื่นๆ ที่บริษัทเผชิญในการดำเนินธุรกิจ เช่น ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit risk) ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงราคาและอัตราดอกเบี้ย (Market risk) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity risk) และความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ (Operational risk)

นอกจากนี้ ยังไม่สะท้อนถึงการจัดสรรสินทรัพย์และการผสมของสินทรัพย์ในพอร์ตการลงทุนของบริษัท บริษัทสามารถดำรงเงินกองทุนเป็นจำนวนเท่ากันไม่ว่าบริษัทมีความเสี่ยงของพอร์ตการลงทุนมากน้อยเพียงใด ไม่มีการพิจารณาให้ความสำคัญการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (Asset Liability Management) ของบริษัท ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารความเสี่ยง รวมทั้ง ยังไม่สะท้อนความเสี่ยงของประเภทผลิตภัณฑ์ที่แตกต่างกันด้วย

การดำรงเงินกองทุนของประเทศไทยในอนาคต

การดำรงเงินกองทุนของประเทศไทยในอนาคตอันใกล้ พังไปในแนวทางสากล คือ การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk-based Capital) โดยการศึกษาตามแนวทางของหลักการมูลค่ายุติธรรม (Fair value) ทั้งในด้านสินทรัพย์และหนี้สิน

สำหรับความเสี่ยงที่บริษัทประกันภัยต้องเผชิญพิจารณาได้เป็น 5 ประเภท คือ

1. ความเสี่ยงจากการรับประกันภัย (Insurance Risk)

ความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของความถี่ ความรุนแรง และเวลาที่เกิดความเสียหาย ที่เบี่ยงเบนจากสมมติฐานที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย การคำนวณเงินสำรอง และการพิจารณารับประกันภัย

2. ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk)

ความเสียหายทางการเงินที่เกิดแก่บริษัทประกันภัยจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาดของสินทรัพย์ที่ลงทุน อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่าง

ประเทศ ราคาตราสารทุน และราคาสินทรัพย์แล้วส่งผลให้บริษัทเกิดผลขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ และบริษัทมีหนี้สินมากขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยคิดลด

3. ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk)

ความเสียหายทางการเงินที่เกิดแก่บริษัทประกันภัยจากการบิดพลิ้วของคู่สัญญาไม่จ่ายเงินตามภาระผูกพันเต็มจำนวน หรือ ตรงเวลา อาทิ ลูกหนี้เงินกู้บิดพลิ้ว ลูกหนี้ค่าเบี้ยประกันบิดพลิ้ว บริษัทประกันภัยต่อบิดพลิ้ว

4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ (Operational Risk)

ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากระบบ (System) ของบริษัทเกิดความขัดข้องหรือกระบวนการปฏิบัติงานภายใน (Internal Procedures) และกระบวนการควบคุมภายใน (Internal Controls) เกิดความผิดพลาด ล้มเหลว หรือความไม่เหมาะสมของบุคลากร

5. ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk)

ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่บริษัทไม่สามารถชำระหนี้สินและภาระผูกพันเมื่อถึงกำหนด เนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ หรือไม่สามารถจัดหาเงินทุนได้เพียงพอ หรือสามารถจัดหาเงินทุนได้แต่ด้วยต้นทุนที่สูงเกินกว่าที่จะยอมรับได้ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของบริษัท

ความเสี่ยงใน 3 ประเภทแรก สามารถจัดการด้วยการดำรงเงินกองทุนที่เหมาะสม ในขณะที่ความเสี่ยงใน 2 ประเภทหลังสามารถดูแลด้วยการกำหนดใช้แนวทางปฏิบัติที่ดี (Guidance)

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำรงเงินกองทุน

เมื่อวิธีการดำรงเงินกองทุนในปัจจุบันก้าวไปสู่วิธีการใหม่ คือ การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk-based Capital) นั้น จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการทำงานต่างๆ ของบริษัท อาทิ วิธีการประเมินมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สิน วิธีการทางบัญชี บุคลากร และระบบข้อมูล

การประเมินมูลค่าสินทรัพย์ตามหลักการของมูลค่ายุติธรรม (Fair value) นั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงการประเมินราคาโดยจากเดิมที่เคยใช้ราคาตามบัญชี (book value) หรือ ราคาตามมูลค่าคงเหลือ (amortized value) บริษัทจะต้องเปลี่ยนมาใช้ราคาตลาด (market value) ในการประเมินราคา ซึ่งมีการยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นตัวแทนของราคายุติธรรมในหลักการสากลเพื่อนำมาใช้ในการวัดฐานะการเงิน ประเมินราคาในกิจกรรมทางการเงินต่างๆ เช่น การแปลงหนี้เป็นทุน การควบรวมกิจการ การขายกิจการ หรือ การด้อยค่าของสินทรัพย์ เป็นต้น

สำหรับการประเมินมูลค่าหนี้สินตามหลักการของมูลค่ายุติธรรม (Fair value) จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณเงินสำรองประกันภัยที่จากเดิมเป็นสูตรการคำนวณตายตัวมาเป็นการประมาณค่าที่ดีที่สุด (Best estimate) โดยสำหรับการประกันชีวิตจะเปลี่ยนจากการคำนวณแบบ Net Premium Valuation (NPV) มาเป็น Gross Premium Valuation (GPV) และสำหรับการประกันวินาศภัยเปลี่ยนมาใช้วิธีการที่เป็นสากลทางคณิตศาสตร์ประกันภัย เช่น Chain Ladder เป็นต้น

การคำนวณเงินสำรองด้วยวิธี GPV นั้น เป็นการประมาณกระแสเงินสด (Cash flow projection) ของบริษัท ซึ่งมีการกำหนดสมมติฐานต่างๆ ในการคำนวณให้เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจของแต่ละบริษัท บริษัทจำเป็นต้องมีความพร้อมในหลายๆ ด้าน กล่าวคือ ความเหมาะสมของสมมติฐานที่กำหนด โดยนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ความสมบูรณ์ของข้อมูล ระบบปฏิบัติการ ระบบการบริหารภายใน และบุคลากร

ในขณะที่การคำนวณเงินสำรองของการประกันวินาศภัยซึ่งแต่เดิมคำนวณด้วยวิธีง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ก็ต้องเปลี่ยนเป็นวิธีการที่เป็นสากล และต้องใช้เทคนิคเฉพาะด้านทางคณิตศาสตร์ประกันภัยมากขึ้น ทำให้บริษัทต้องเตรียมตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงนี้ ทั้งในด้านฐานข้อมูล ระบบปฏิบัติการ และบุคลากร เป็นต้น

นอกจากนี้ การเปลี่ยนวิธีการดำรงเงินกองทุนอาจจะส่งผลกระทบต่อการจัดประเภทสินทรัพย์ และระบบการลงบัญชี เนื่องจากมีการจัดประเภทของเงินกองทุนเป็น เงินกองทุนชั้นที่ 1 และเงินกองทุนชั้นที่ 2 รวมทั้งมีการจำกัดขนาดของเงินกองทุนชั้นที่ 2 ทั้งนี้ รายงานทางการเงินหรือการลงบัญชีอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เช่น อาจจะต้องมีการระบุรายละเอียดเพิ่มเติมในรายการสินทรัพย์ อาทิ ระดับความน่าเชื่อถือของหลักทรัพย์ ระยะเวลาคงเหลือของหลักทรัพย์ หรือ หลักทรัพย์ค้ำประกันของเงินให้กู้ยืม เป็นต้น

การเตรียมความพร้อมสำหรับบริษัทประกันภัย

บริษัทประกันภัยควรมีการเตรียมความพร้อมโดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำรงเงินกองทุน เพื่อเป็นการรองรับแนวทางการกำกับในอนาคตที่จะใช้การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk-based Capital) ดังต่อไปนี้

1. ความพร้อมของทรัพยากรบุคคล ทั้งในด้านเทคนิค งานวิเคราะห์ และการบริหาร โดยต้องมีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอกับปริมาณงานที่อาจเพิ่มขึ้นและมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานที่เปลี่ยนแปลงไป
2. การสื่อสารทั่วทั้งองค์กรตั้งแต่ระดับพนักงานปฏิบัติงาน จนถึงผู้บริหารและเจ้าของกิจการให้มีความรู้ความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงาน ผลกระทบต่อวิธีการดำเนินงาน แนวความคิดในการพัฒนางาน รวมทั้งผลลัพธ์จากการทำงาน
3. ควรมีการวางแผนเตรียมพร้อมรองรับรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลที่จะเปลี่ยนไป และควรพัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลให้สอดคล้องกับการดำเนินงาน เพื่อให้ข้อมูลที่นำไปใช้มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ
4. ควรจะเตรียมพร้อมในการนำระบบและ software มาใช้ในการทำงาน โดยเฉพาะในเรื่องของการคำนวณเงินสำรองด้วยวิธี GPV ซึ่งบริษัทจะต้องทำ Cash flow projection และทำ Stress testing ภายใต้สถานการณ์ต่างๆ
5. ควรจัดให้มีการบริหารความเสี่ยงทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) เพื่อให้บริษัทสามารถรับรู้และเข้าใจถึงความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงที่ตนมีได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

6. การบริหารหนี้สินและสินทรัพย์ (Asset Liability Management : ALM) เพื่อให้บริษัทสามารถสร้างความสมดุลระหว่างสินทรัพย์และหนี้สิน รวมทั้งกระจายความเสี่ยง (Diversification) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
  7. ควรเร่งสร้างบุคลากรด้านการประกันภัย โดยเฉพาะนักคณิตศาสตร์ประกันภัย เพราะการเปลี่ยนวิธีการดำรงเงินกองทุนส่งผลให้งานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยมีมากขึ้น และเกิดความต้องการนักคณิตศาสตร์ที่มีความชำนาญงานยิ่งขึ้น ดังนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่าจำนวนนักคณิตศาสตร์ประกันภัยผู้มีความชำนาญในประเทศมีไม่เพียงพอกับความต้องการ โดยบริษัทอาจจะต้องจ้างคณิตศาสตร์ประกันภัยผู้มีความชำนาญมาจากต่างประเทศซึ่งจะส่งผลให้บริษัทมีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น
-